

על מי מחרבן בנימין

גלאי? * איך מוציאים פיל

ממטפחת? * זיוה רודן כאשה

נשואה * איזה מסיבות החמצתם?

המסיבה העליונה ביותר נערכה השבוע בביתו של האמרגן מרקו תורג'מן. בין האורחים המתפתלים מצחוק אפשר לראות את הספר דייב וחברתו וולי ואת כמאי הטלוויזיה ראלף עינבר (על הארץ) עם ידידתו דידי. האיש שהצליח להצחיקם היה עמוס צרפתי, עושה להטים צעיר, שהדגים את לחטוטיו המעניינים בפניהם.

מישהו כבר כתב מסיקה לביקורת של ה"ד"ר חיים גמזו? או האם מישהו כתב כבר אופרה מביקורת של בועז עברון? ... ישבתי היום באולם וראיתי אתכם. הייתם נחמדים, ראיתי גם את הקהל באולם. ואני רוצה להגיד לכם שאני מחרבן עליהם, על כל קהל הפרמיירות. ואני מחרבן גם על גמזו!"

היתרה כמובן המסיבה של האמרגן מרקו תורג'מן. הוא הזמין את כל החברים שלו לשעבר, עם ידידתו ובעליהן הנוכחיים, ועוד כאלה שלא הצליח להיות חבר שלהן. ראינו את מלכת הגוגו סימה שובל, שלקראת הקיץ הקרב הורידה כמה קילו ממשקלה. כשהיא אינה מתחשבת באף אחד מן הנוכחים, ורוקדת כל הזמן לעצמה. פתאום היא נעלמה. היפנו את תשומת ליבו של מרקו לכך. הוא לא שאל "מתי?" או "לאן?" אלא רק "עם מי?"

הצנייר אורי ליפשיץ טופח על ביטנו של הפסל מתניה אברמסון, בקוטני של עורך-חדין צבי לינדסקי, בו נערכה השבת תערוכת פסליו של הפסל מתניה.

היה שם אפילו ויכוח על אמנות. שמענו את אברמסון מתווכח עם הצנייר אורי ליפשיץ. ליפשיץ טען שאמנות אינה צריכה דווקא לגרום להנאה אצל הציבור. לא חשוב מה היא מעוררת, העיקר שתעורר בשהו. אברמסון אמר שהציבור זכאי לקבל גם קצת הנאה מאמנות.

אחרי הרבה שנות העדרות מהספר וה"כותרות, חזרה זיוה רודן למולדת. ה"פעם היא באה בתור זיוה קריץ, רעייתו של שחקן טלביזיה וקולנוע אמריקאי לא כל כך מפורסם. אם זיוה השתנתה לטובה ונעשתה יותר רגועה וטולידית, אין ספק שהוא עשה לה את זה. הבחור הזה בכלל לא מתי-

למרות שכל אחד מהם מביט באובייקט אחר, מחזיקה זיוה רודן בחזקה ב"רוע בעלה, השחקן האמריקאי ג'ימס קריץ", כשהיא מבלה עימו ב"מאנדיס".

אולי בגלל הגשם ואולי מפני שפחד היה לבצת השבוע לרחוב עם כל המחזימים האלה בשביל משה דיין, הסתגרו הרבה תל-אביבים בבתים ועשו מסיבות. כל עורכי-הדין החדשים שקיבלו את הסמכתם בשבועות האחרונים, נכנסו למעגל חי החברה במסיבה עליה שנערכה בביתו של שמואל שפירא, בעצמו עורך-דין צעיר. ואילו עורך-הדין צבי לינדסקי, שקיבל את הסמכתו כבר מזמן, ערך מסיבת-תערוכה, כשהוא מעמיד את החילה שלו ברמת-החן לרשותו של הפסל מתניה אברמסון. שיתוף הפעולה בין החוק לאמנות היה מלא: לינדסקי הגיש ויסקי ולחיצות-ידיים ואברמסון הגיש פסלים ורישומים. ראינו שם מי מתעניין היום באמנות: שופטים, עורכי-דין, פסיכיאטרים, אמנים ו"קציני-צבא מדרגת סגן-אלוף ומעלה.

כמה שעות אחרי הצות אפשר היה לראות השבוע את איש יחסי-הציבור מייק סטולביצקי מתאושש במיסעדת 24 השעות של מלון "שרתון" בחברת יפהפיה חדשה במחזור. אבל בניגוד לאינפורמציה שדואג מייק לספק תמיד על רבותיו, לא רצה למסור מילה על ידידתו החדשה: "יותר טוב שלא יכירוה, לא רוצה התחרות," אמר.

היא הביאה אותו לתל-אביב והוא ודאי התפלא כשראה שכל הנוכחים במאנדיס הם החברים שלה. הבתי-דודר שלה, תמי ישר, אשתו של האדריכל יצחק ישר, ערכה לכבוד דם מסיבה בדירתה בצפון תל-אביב והזמינה אליה 30 אורחים נבחרים. אבל היו לפחות עוד עשר מסיבות בעיר, שזיוה רודן היתה מיועדת להופיע בהן. כשעלינו לאחת המסיבות האלה, שמענו במע"לית את השיחה הבאה: "מה הולך כאן? מי יביה במסיבה הזאת בכלל?" "אומרים שזיוה רודן תבוא." "או בשם יהיה גם יגאל ידן..." "מה פתאום?" "הוא מתעניין בארכיאולוגיה, לא?"

כ? פעם שהוא בא לתל-אביב, מקבל בנימין גלאי דם, ומצו לומר דברים ש"אין לו אומץ להגיד אותם בחיפה. קרוב ל"חצות, במסיבה שנערכה בכסית לשחקני ה"תיאטרון הקאמרי, אחרי הצגת-הבכורה של מחזהו הבתולה מרומא, ראינו את גלאי קם ומתנדנד על רגליו, אחרי כמה כוסיות ויסקי, ושמענו אותו נושא את המוגולוג הבא: "מהיום לא אכתוב יותר מחזות. אני כותב ביקורת. אבל אני רוצה לשאול אתכם: האם

"האורדום הצהוב", מועדונם של עמוס קינן, יהודה בן-יהודה, אורי ליפשיץ וגאזי, כימעט הלך השבוע בדרך כל הדיסקוטקים. המשטרה סגרה אותו לערב אחד. אבל הוא נפתח מחדש עם כל הסיסמאות והחתיכות הישנות, כאילו כדי לתצדיק את הסיסמה המתנוססת על הקיר: "אדם לאדם - זאב! אדם לחווה - שפן!"